

Tidligere i Tidsskriftet

Hva må forlanges av en god legebil?

Distriktslege Jakob F. Johnsen (1868–1946) skrev i 1925 et innlegg om legebilen (Tidsskr Nor Lægeforen 1925; 45: 698–9). Han hadde i 1920 blitt beskikket til distriktslege i Frogn, med bopel i Drøbak. Samme år hadde han gått til innkjøp av en Fiat 501, som han var full av lovord om.

Lægebilen.

Av distriktslæge **J. F. Johnsen**, Drøbak.

[...]

— Da det er av ganske stor interesse for lægen at faa mest mulig nytte og glæde av det vidunderlige befordringsmiddel, bilen, og mindst mulig kluss og skuffelser etter anskaffelsen, kan et par gode raad ikke være av veien.

Hvad maa vi da forlange av en god lægebil? Den maa være liten og let i forhold til kraften, smal i sporvidden, helst lav, ha første klasses elektrisk utstyr, starte villig, ha sterke bremser, solid karosseri, som taaler den svære paakjending i sneføre og tæleløsning, tilfredsstillende kjølesystem, god og letvindt kalesche, og saa maa den være økonomisk i bruk av benzin, olje og gummi. Av den største betydning er det ogsaa, at alle deler til bilen altid føres paa lager hos forhandleren.

Bilen blir landslægens trofaste ven og hjelper i hans daglige virke; derfor er det av stor betydning for os, at vi ved anskaffelse er sikker paa at faa en tilfredsstillende vogn. Siden 1920 har jeg daglig brukt «Fiat 501» og vil paa det varmeste anbefale denne vogn, som opfylder alle de ovennævnte fordringer og mange flere. Den lille vakre vogn er uendelig sterk og svigter aldrig. I skarpeste vinterkulde har den ofte staat ute i timevis uten antydning til frysning. Et varmeelement i garagegulvet foran radiatoren kan vel nu letvindt skaffes overalt og maa anbefales paa det bedste. Ellers sikrer visst en liten Termixlampe mot al frost. [...]